

A RAPAZA ZURDA

Shih-Ching Tsou, 2025

1672

ESTREA EN NUMAX: 13.03.2020 | V.O.S.E. | +18

Unha nai solteira e as súas dúas fillas regresan a Taipei tras varios anos vivindo no campo para abrir un posto nun rebuldeiro mercado nocturno. Cada unha ao seu xeito, terán que se adaptar a esta nova contorna para chegar a fin de mes e conseguir manter a unidade familiar. Tres xeracións de segredos familiares empezan a desvelarse despois de que o seu avó tradicional lle diga á filla menor, que é zurda, que nunca use a súa «man do diño»

«Só desexarás poder roubar un intre máis para pasalo con I-Jing e a súa familia mentres empezan de novo»

Chase Hutchinson, THE WRAP

Mudar a pel

Por Javier Santos Benito

O espazo que nos rodea forma parte da nosa identidade. Non podemos falar da nosa habitación, a nosa casa ou a nosa cidade sen nomearnos a nós mesmos. Porque un espazo está inerte ata que alguén o habita. Por iso, mudarse sempre supón un reto: pode desembocar nun novo comezo ou na perda total do eu. Emigrar é, inevitablemente, sinónimo de introspección: algo así como unha vertixinosa páxina en branco.

Este é o tema principal que expón *A rapaza zurda*, a primeira película en solitario da directora Shih-Ching Tsou coa colaboración de Sean Baker no guión. Nela preséntasenos unha nai solteira e as súas dúas fillas, que regresan a Taipei tras varios anos vivindo fóra da cidade. Cada unha delas terá que enfrontarse aos retos que supón o regreso á metrópole mentres loitan por chegar a fin de mes e manter unha unidade familiar baseada en pequenos secretos.

A xenialidade deste filme, no que a mirada de Sean Baker é detectable desde o seu comezo, reside na fenomenal construción dos tres personaxes femininos protagonistas. Cada unha destas mulleres está a observar o mundo desde unha mirada distinta, correspondente á súa etapa vital; aínda que todas elas se fan o mesmo tipo de preguntas existenciais. A nai lida coa soidade e os problemas económicos; á rebelde filla maior preocúpalle encaixar nunha sociedade frenética; e a pequena da casa está a descubrir a diferenza entre o ben e o mal.

As interpretacións son exquisitas polos matices que compoñen os personaxes. Destaca especialmente o traballo da pequena Nina Ye, quen, a pesar da súa curta idade, regálanos un dos traballos actorais máis delicados do ano. Ela lidera o elenco sen medo e ofrece inocencia a un filme que trata temas que poden ser considerados para adultos.

A cidade de Taipei é considerada un personaxe máis da película grazas a un espléndido traballo de cámara en man combinado cunha edición intelixente e unha banda sonora que atrapa. As luces da cidade, o son do rebumbio ou a elección dos planos son só algúns dos elementos inmersivos que permiten ao espectador sentir que camiña polo gran mercado da cidade taiwanesa. Todos os sentidos inevitablemente actívanse e só resta renderse á viaxe emocional que viven os personaxes.

En conclusión, Shih-Ching Tsou demostra con *A rapaza zurda* que non necesita ficar á sombra de Baker para brillar, pois o seu talento é igualmente evidente. Un filme que non só asegura a gargallada, o pranto, e pasar un bo intre na sala, senón que ademais nos fai reflexionar sobre os nosos propios desexos, complexidades e delicadezas. É unha desas películas que permiten abandonar a sala de cinema cun sorriso esperanzador: mudar a pel pode dar un pouco menos de medo se o fas rodeado de xente que vai amar todas as versións de ti mesmo.

Publicado en filmados.es